

Afsked II. Præk 4.s.e.p 2021:

*Helligånd, tag mig ved hånden,
vis mig din herlighed,
skænk mig retning og mening,
fyld mig med kærlighed*

*Helligånd, rør ved mit hjerte,
nede, hvor livet gror.
Plant dér blidt og sagte
tillid til Jesu ord.*

*Helligånd, gør mig nu modig,
opvej min frygt med fred.
Midt i verdens virvar
vis mig min plads, mit sted.
Amen*

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes: Jesus sagde: »Nu går jeg til ham, som har sendt mig, og ingen af jer spørger mig: Hvor går du hen? Men fordi jeg har talt sådan til jer, er jeres hjerte fyldt af sorg. Men jeg siger jer sandheden: Det er det bedste for jer, at jeg går bort. For

går jeg ikke bort, vil Talsmanden ikke komme til jer; men når jeg går herfra, vil jeg sende ham til jer. Og når han kommer, skal han overbevise verden om synd og om retfærdighed og om dom. Om synd: at de ikke tror på mig; om retfærdighed: at jeg går til Faderen, og I ser mig ikke længere; om dom: at denne verdens fyrste er dømt. Jeg har endnu meget at sige jer, men det kan I ikke bære nu. Men når han kommer, sandhedens ånd, skal han vejlede jer i hele sandheden; for han skal ikke tale af sig selv, men alt, hvad han hører, skal han tale, og hvad der kommer, skal han forkynde for jer. Han skal herliggøre mig, for han skal tage af mit og forkynde det for jer. Alt, hvad Faderen har, er mit; derfor sagde jeg, at han skal tage af mit og forkynde det for jer.«

[Johannesevangeliet 16,5-15](#)

Amen

DE STÆRKESTE TRÆER LØSRIVER SIG FRA
UNDERSKOVEN
DØNNINGER AF SKYER SKVULPER MOD
HIMLEN

HAVET SLUGTE KONTINENTERNE OG
FUGLENE TRAK HORIZONTEN EFTER SIG
VI DRAK VINEN MED DEN SAMME
UMIDDELBARHED SOM DE ÆDRU DRAK
VANDET OG BLEV FULGT AF MIN EGEN
FÆRDEN
DET BLIVER IKKE DEN JÆVNE MANDS
ÅRHUNDREDE ALLIGEVEL
SÅ KOM AF VEJEN
OG LØB IKKE UD PÅ MARKERNE
DER MEJETÆRSKES FOR ØJEBLIKKET

Måske har I allerede gættet, hvem
forfatteren til dette digt er? Jeg kan
desværre ikke læse det op som han – på
klingende århusiansk og ud i en køre i en
helt speciel rytme – og hvis nogle af jer
allerede tænker: Yahya Hassan, er det
rigtigt!

Teksten fra Johannesevangeliet handler om
afsked – og afsked tog vi desværre for et år
siden med den kun 24 år gamle digter.

Nu bliver han mindet i en film: "Yahya – den
sande digter", som lige har været vist på tv
og som ligger på DR's hjemmeside.

Jeg hørte til de mange danskere, der var
vilde med hans digte. Og så var hans
historie helt usædvanlig.

Den var fascinerende – for tænk at en af de
stemmer, som vi næsten aldrig hører,
skriver digte og optræder i en alder af 18 år
med en selvsikkerhed, som mange kan
misunde ham.

Meget fulgte i kølvandet på hans talent for
at udtrykke sig – ikke alene blev han dyrket
som en rockstjerne – og solgte
digtsamlinger, som ingen før i
Danmarkshistorien (120.000) – hans
voldsomme, voldsprægede opvækst – og
kritikken heraf – kom også til at præge hans
nutid:

Dødstrusler fra andre muslimer, beskyttelse
fra PET, domme for vold og fængselsophold.
Misbrug og indlæggelse på psykiatrisk
afdeling.

Som han selv kalder det: PRÆMIEPERKER
blev til PSYKOSEPERKER!

Eller som jeg selv ville udtrykke det: en
talentfuld digter presses fra alle sider:
muslimer, forlag, forventninger...

Unge menneskers pludselige død er tragisk.
I søndags talte jeg i min prædiken om en
ven af min søn, som døde i vinter. Hans død
var lige så forfærdelig som Yahya Hassans
og skete lige på det tidspunkt, hvor hans
voksenliv skulle til at tage form.

For Yahya Hassan ville jeg ønske, at han
ikke blev en stjerne, som brændte ud alt for
tidligt. Heldigvis står hans digte tilbage og
vidner om hans talent.

Talent – det havde han. Og jeg prøver at
vise lidt af det i min prædiken i dag.

Selvom han desværre er blevet stille, så er
hans digte det ikke. Heller ikke, når de
handler om stilhed:

JEG FORETRÆKKER STILHEDEN I
STILHEDEN.

LYD GI'R GENLYD

INGEN ORDEN UDEN KAOS

...

For knap en uge siden – natten til mandag
blev Thomas Vinterbergs film: "Druk" i sin
række af filmpriser nu også tildelt en Oscar.

Idéen til filmen var inspireret af Thomas
Vinterbergs datter, Ida, der skulle have
spillet med i filmen, som foregår på
datterens gamle gymnasium. Men fire dage
efter, at optagelserne var begyndt, døde
hun i en trafikulykke, 19 år gammel. Og så
blev projektet pludselig mere alvorligt:

"Det er meget afgørende for mig, at filmen
blev til andet og mere end en vittighed om
at drikke. Det startede sådan, men det
voksede sig til en ambition om at tale om

spiritus på et dybere plan. (Spiritus er latin og betyder: ånd)

Og da min datter dør fire dage inde i optagelserne, blev den ambition en forudsætning for at fortsætte med filmen. Jeg havde en samtale med min kloge filmklipper, som sagde: 'Vi kan jo ikke lave denne her film, hvis den ikke er livsinsisterende, der hvor du står nu.' Så det er mere blevet en film om at leve end om at drikke," siger han og tier et øjeblik, inden han fortsætter:

"Min datters død var et møde med livets ukontrollerbarhed på den mest grufulde måde. Men jeg lavede filmen sammen med mine venner, som har kendt Ida, siden hun blev født. De bar mig igennem og bar hinanden igennem optagelserne, så der var så meget kærlighed i det moment, som måske sidder i filmen. Det er måske det, som folk kan mærke og bliver rørt af. For

filmen handler netop om andet og mere end at drikke. Den handler om at gribe sit liv."

Trods sin tragiske død efterlader Yahya Hassan to digtsamlinger, som er enestående i dansk litteraturhistorie.

Og trods det forfærdelige tab af sin datter, insisterer Thomas Vinterberg på at skabe den film, som hun skulle have været en del af. Det bliver til en film om livet selv. En film, som nu er blevet tildelt en oscar!

I filmen Yahya – den sande digter siger lillebroderen Abullah Hassan om sin storebror, at han ofrede sig for sine digte.

I en omtale af "Druk" er det blevet sagt, at en af karaktererne er en Jesus – figur, som ofrer sig for de andre.

...

Jesus selv – han er i gang med at forberede disciplene, sine venner på, at han forlader dem. Det er skærtorsdag aften og de bliver

ulykkelige, da han fortæller dem, at han ikke er sammen med dem ret meget længere.

Jesus trøster dem ved at sige, at det er bedst for dem, at han tager afsted. De vil ikke blive ikke ladt alene – i stedet for Jesus kommer Talsmanden, Helligånden. Hans funktion er, at støtte og trøste disciplene. Han skal han herliggøre og åbenbare Jesus. Det betyder, at han kommer til at gøre alt det, som nu virker fuldstændig uforståeligt, forståeligt.

Det er nemlig ved Talsmandens, Helligåndens hjælp at disciplene bliver i stand til at videreføre den gerning, som Jesus har startet. Dette at Talsmanden kommer betyder, at disciplene både teoretisk (forståelsesmæssigt) og praktisk (i det virkelige liv) forstår Jesus' betydning i kraft af sit liv, sin død og sin opstandelse – og at de på den baggrund, bliver i stand til at efterfølge ham.

...

Lige nu udkommer en debutroman af forfatteren: Karima Bouylud, som er direkte inspireret af Yahya Hassan.

Den hedder "I kærlighedens navn" Romanen er en historie om tre generationer af dansk-marokkanske kvinder og deres kamp for at finde sig selv og hinanden på ny, da den 13-årige Miriam bliver anbragt fra den ene dag til den anden.

Miriam er bindeleddet mellem moren, Nadia, og mormoren, Mimount. Anbringelsen tvinger Nadia til at forholde sig til en fortid, som hun har kæmpet for at fortrænge, og som hendes kæreste, Gabriel, ikke ved noget om.

Uden Miriam som mægler bryder Nadia og Mimounts anspændte forhold ud i lys lue, og gamle reaktionsmønstre truer med at ødelægge dem alle tre. I kærlighedens navn er en roman om kærligheden, fællesskabet og frigørelsens pris og om de valg, mange kvinder må tage i et liv mellem to kulturer.

Forfatteren har fortalt, at selvom hun er langt ældre end Yahya Hassan, så har han med sine digte givet andre forfattere med rødder i en anden kultur end den danske, mod til at skrive om deres liv.

Romanen handler ikke direkte om Karima Bouyluds liv, men er inspireret af hendes egne erfaringer.

Ligesom Jesus trøster sine disciple med at Talsmanden vil komme, så har Yahya Hassan og Ida Vinterberg trods deres tidlige tragiske død fået lov til at leve gennem digtene, inspirationen og filmen. Det er meget positivt midt i alt det triste.

Amen.